

Sygn. akt I ACz 593/13

POSTANOWIENIE

Dnia 6 września 2013 r.

Sąd Apelacyjny w Rzeszowie I Wydział Cywilny w składzie następującym

Przewodniczący:	SSA Anna Peleć
------------------------	-----------------------

po rozpoznaniu w dniu 6 września 2013 r. na posiedzeniu niejawnym sprawy z powództwa **Handlowy - (...) Sp. zo.o. z siedzibą w W.**

przeciwko **J. W.**

o uznanie czynności prawnej za bezskuteczną

na skutek zażalenia **pozwanego**

na postanowienie Sądu Okręgowego w Rzeszowie

z dnia 20 czerwca 2013 r., sygn. akt I C 225/12

postanawia:

o d d a l i ć zażalenie.

UZASADNIENIE

Postanowieniem z dnia 20 czerwca 2013 r. (sygn. I C 225/12) Sąd Okręgowy zwolnił pozwanego w części od obowiązku uiszczenia opłaty od apelacji powyżej kwoty 1.000 zł. W pozostałym zakresie wniosek oddalił.

Powyższe rozstrzygnięcie Sąd Okręgowy uzasadnił tym, że pozwany posiada stały dochód w kwocie 1.880 zł natomiast jego żona otrzymuje emeryturę w wysokości 600 zł. Pozwany spłaca raty pożyczki w kwocie 400 zł oraz ponosi koszty leczenia w wysokości 700 zł miesięcznie. Opłata od apelacji wynosiła 4 179 zł. W tej sytuacji Sąd Okręgowy oceniając, że pozwany wraz z żoną dysponuje kwotą 2.480 zł przyjął, że bez uszczerbku dla utrzymania swojej rodziny będzie w stanie ponieść opłatę w wysokości 1.000 zł.

Na powyższe rozstrzygnięcie pozwany złożył zażalenie, zarzucając naruszenie przepisu art. 102 ustawy o kosztach sądowych w sprawach cywilnych oraz przepisu art. 233 § 1 k.p.c. przez błędną ocenę jego sytuacji materialnej i rodzinnej. W konsekwencji wniósł o zmianę zaskarżonego postanowienia poprzez zwolnienie go od obowiązku ponoszenia opłaty od apelacji w całości ewentualnie o jego uchylenie i przekazanie sprawy sądowi pierwszej instancji do ponownego rozpoznania.

Sąd Apelacyjny zważył, co następuje.

Argumenty ponoszone w zażaleniu były bezzasadne i nie mogły doprowadzić do wzruszenia postanowienia Sądu Okręgowego. Nie dopuścił się on bowiem, niewłaściwej oceny sytuacji materialnej pozwanego.

Z oświadczenia wynika, że pozwany posiada emeryturę w kwocie 1.880 zł i nawet przy przyjęciu wysokich kosztów leczenia pozwanego dysponuje on kwotą pozwalającą na pokrycie nadzwyczajnych wydatków niezwiązanych z bieżącym utrzymaniem siebie i osób pozostających we wspólnym

gospodarstwie domowym. Łączne dochody gospodarstwa domowego strony wynoszą, jak to prawidłowo ustalił Sąd Okręgowy 2.480 zł zaś koszty leczenia 800 zł. Na pokrycie pozostałych kosztów utrzymania pozostaje kwota 1.680 zł, co dla dwuosobowego gospodarstwa domowego należy uznać za kwotę wystarczającą dla utrzymania się. Z tych względów uprawniony i nienaruszający art. 233 § 1 k.p.c. jest pogląd wyrażony przez Sąd Okręgowy, że sytuacja majątkowa pozwanego nie jest na tyle zła aby wymagała tak daleko idącego, jak tego żąda, wsparcia państwa dla umożliwienia mu ochrony swoich praw.

Okoliczność, że pozwany spłaca pożyczkę w kwocie 400 zł nie jest okolicznością, która stanowiłaby przesłankę do zwolnienia od kosztów postępowania. Obowiązek uiszczenia opłat sądowych nie jest zobowiązaniem mniej ważnymi, które zawsze miałyby ustępować przed innymi zobowiązaniami. Wyjątek mogą stanowić długi zaciągnięte w celu zaspokojenia podstawowych potrzeb strony lub jej rodziny.

W konsekwencji Sąd Apelacyjny w pełni podzielił ocenę Sądu Okręgowego w ustaleniu, że pozwany jest w stanie bez uszczerbku dla utrzymania swojej rodziny uiścić kwotę 1.000 zł. opłaty od apelacji.

Z uwagi na powyższe Sąd Apelacyjny na podstawie art. 385 w zw. z art. 397 § 2 k.p.c. zażalenie w całości oddalił.